

Temps Ordinari - Tercer diumenge

Per Llorenç P el dl., 15/01/2024 - 10:15

[Jo 3,1-5.10](#)

[1Co 7,29-31](#)

[Mc 1,14-20](#)

En aquestes primeres setmanes del temps que ve després del Nadal, repassem els inicis de la vida pública de Jesús. Diumenge passat vàiem com Jesús busca companys de camí i de missió, i com aquests, un cop han trobat Jesús, es posen a seguir-lo, perquè veuen en ell aquell que Joan Baptista anunciava, aquell en qui tenien posades les seves esperances.

1. Avui ens situem en un moment posterior, quan Joan ha estat empresonat. Jesús ja no té qui prepari les persones per acollir el Regne. Per això vol buscar persones disposades a agafar el relleu de Joan. Per això, Jesús decididament convida a les persones a aquesta missió: a preparar el Regne, a anunciar la Bona notícia de Jesús, a recordar els camins de Jesús, camins de vida. I ho fa amb convicció, i els cridats responen immediatament. Tot té com una certa urgència: cal que preparem el món per viure la Vida de Jesús, perquè sigui un món on l'esperança hi torni, on la fraternitat sigui més present.

Potser ens podem preguntar si també nosaltres volem continuar aquest corrent de vida. Potser ara que estem començant l'any ens podem preguntar: com puc jo, aquest any, continuar l'estela dels deixebles de Jesús, enviats a preparar el Regne, a anunciar la Bona Nova. ¿Com puc jo, en la meua vida, ser portador d'esperit de servei, de tendresa, de fraternitat, de pau, de compromís pels qui pateixen més?

2. A la primera lectura tenim una breu al·lusió a l'episodi de Jonàs, el profeta cridat per Déu per buscar la conversió dels ninivites. Però Jonàs, amb un cert orgull i menyspreu cap als habitants de Nínive, pren el camí oposat. Fins que la balena el retorna a la costa... i es veu empès de nou per Déu a anar a Nínive i anunciar el missatge de conversió. Encara que amb desgana, proclama el missatge, i tot el poble d'aquella gran ciutat, des dels petits fins els grans, es converteixen.

Aquest passatge va bé perquè ens recorda que no cal ser superhomes o superdones per passar per la vida anunciant la Bona Nova del Regne, per portar llum al nostre voltant, per fer que el nostre entorn sigui més proper al que desitja Jesús... Fins i tot un inútil Jonàs, anant a contracor, aconseguix que tot Nínive es disposés a seguir els camins del Senyor.

Potser la promptitud dels deixebles de Jesús i la seva entrega generosa ens pot semblar massa perfecte per a nosaltres. ¿I si el Senyor avui ens convida a confiar més en que és Ell qui ha de portar la iniciativa, que nosaltres només ens hem de disposar a ajudar, senzillament a no ser obstacles a la seva acció?

Potser el Senyor ens convida avui a dues coses a realitzar a la nostra vida? A disposar-nos a seguir el camí dels que Jesús crida, generosament... i alhora, a confiar, a saber que és Ell qui té la iniciativa.

Que el Senyor ens doni, doncs, aquestes dosis de generositat i de confiança per col·laborar amb el seu somni de fer el món més humà i més obert a la gràcia de Déu.

Que així sigui!

ETIQUETES

CRIDA CONFIANÇA GENEROSITAT